

Μεσανατολικό...

Για να επιστρέψουμε στην Ελλάδα, έπρεπε τελικά να διασχίσουμε τη Μέση Ανατολή. Χαλάλι τα χιλιόμετρα...

THE WORLD OFFROAD
ΓΟΥΑΝΤΙΧΑΛΦΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
9 771105 128005 **WO**
AKHIS TEMPERIDHS A.T., ΒΟΥΛΑ ΝΕΤΟΥ

ΟΛΑ είναι όπως πριν. Τα λαϊκίζοντα πρωινάδικα, οι ατέρμονες λογομαχίες στα «παράθυρα», οι ακατάληπτες κόντρες βουλευτών και τηλεοπτικών μαϊντανών... Έχει ενδιαφέρον να βλέπεις μια χώρα να ταλαιπωρεί τόσο τον εαυτό της για μικροπροβλήματα. Νιώθουμε περίεργα. Περπατάμε στο δρόμο και ακούμε ελληνικά για πρώτη φορά έπειτα από 9,5 μήνες. Ύστερα από 291 μέρες συγκεκριμένα, 58.000 χλμ. και 41 περάσματα συνόρων - αν έχω μετρήσει σωστά. Από την πρώτη μέρα στη Θεσσαλονίκη παρουσιάζουμε συμπτώματα αμνησίας. Δύσκολο να θυμηθείς τι έχεις περάσει, λες και το μυαλό έχει μπει σε καραντίνα. Τόσες εμπειρίες, τόσες περιπέτειες συνθλιβονται τώρα από το πολιτισμικό σοκ της επαναφοράς στην πατρίδα-της προσωρινής, αλλά απότομης αυτής επαναφοράς. Οι μόνες εικόνες που αναδύονται είναι από τη διαδρομή του τελευταίου μήνα, αυτήν που μας οδήγησε από το Σουδάν πίσω στην Ελλάδα μέσω Σαχάρας, Σινά, Μέσης Ανατολής και Τουρκίας. Ένα οδοιπορικό εκτός αρχικού σχεδίου, που τελικά άξιζε τον κόπο...

Πιάνουμε Μεσόγειο

Στη Γουάντι Χάλφα -τη βορειότερη πόλη του Σουδάν- αισθάνεσαι σαν να βρίσκεσαι στο τέλος του κόσμου. Είναι μια πόλη μέσα στην έρημο, εκεί ακριβώς όπου ο Νείλος μετατρέπεται σε λίμνη, στην τεχνητή λίμνη Νάσερ. Ένα λιμάνι σκοτισμένο, με λίγα μαγαζιά στο κέντρο και απέξω άντρες να καπνίζουν σία (ναργιλέ). Την ηρεμία -για να μην πούμε αφασία- της καθημερινότητας ταράζει μία φορά την εβδομάδα το τρένο που έρχεται -αν έρχεται...- από το Χαρτούμ και το φέρι που ξεμπαρκάρει από την αντίθετη κατεύθυνση, το Ασουάν. Οι τέσσερις μέρες που περάσαμε εκεί πίνοντας το ένα τσάι μετά το άλλο ήταν οι τελευταίες μας στη μαύρη Αφρική. Σε 17 ώρες ταξιδιού η κουρτίνα έπεσε και όταν σηκώθηκε στο Ασουάν νιώσαμε ότι βρισκόμαστε στο σπίτι μας. Πού να ξέραμε...

Η Αίγυπτος, βλέπετε, έμμελλε να είναι το ορμητήριό μας για την Ελλάδα. Συνηθισμένοι στην αισθητική της Αφρικής, μας έκαναν εντύπωση οι ασφάλτινοι δρόμοι, τα βαμμένα πεζοδρόμια, τα πάρκα, τα κρουαζιερόπλοια στο Νείλο και οι λευκοί τουρίστες που περιδιαβαίνουν την Κορνίς, την παραλιακή λεωφόρο. Ο μαζικός τουρισμός κυριαρχεί στη χώρα των Φαραώ. Μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις φανατικών ισλαμιστών το 1997 στο Λούξορ και το 2005 στο Σαρμ ελ Σέιχ, τα μέτρα ασφαλείας παραμένουν σε πλήρη ισχύ. Για να πας στο ναό του Ραμσή του Β' στο Αμπού Σίμπελ, πρέπει να ξηπνήσεις στις 3:00 π.μ., να βρεις το κονβόι στις 4:00 π.μ., και να φτάσεις στις 7:00 π.μ. ανάμεσα σε δεκάδες τουριστικά λεωφορεία. Στις 9:00 π.μ. ο αρχαιολογικός χώρος, που ευτυχώς βρίσκεται στις όχθες, και όχι στον πάτο της λίμνης Νάσερ (μεταφέρθηκε εξ ολοκλήρου με πρωτοβουλία της UNESCO το 1968!), ερημώνει και πάλι. Για να οδηγήσεις από το Ασουάν μέχρι το Κάιρο μέσα από την κοιλάδα του Νείλου, υποχρεωτικά πρέπει να ακολουθήσεις τα καρβάνια με αστυνομική συνοδεία, που ξεκινούν προκαθορισμένες ώρες. «Υποχρεωτική» είναι στην Αίγυπτο και η ξενάγηση στους πολυάριθμους αρχαιολογικούς χώρους, οι περισσότεροι από τους οποίους βρίσκονται εκατέρωθεν του μεγαλύτερου ποταμού του κόσμου. Δεν είχαμε διάθεση να εντριφθούμε στην ιστορία της χώρας μαζί με κοπάδια τουριστών, οπότε επιλέξαμε το ασφάλτινο μονοπάτι μέσα από τη Σαχάρα. Τη διασχίσαμε για δεύτερη φορά, από τον νότο προς το βορρά όμως. Οκτώ μήνες μετά το πέρασμά μας από το Μαρόκο και τη Μαυριτανία, είδαμε μια άλλη Σαχάρα, γέματη ηλεκτροφόρα καλώδια, κεραίες κινητής τηλεφωνίας και οσάσεις που έχουν μετατραπεί σε ολόκληρες πόλεις, όπως την Ντάλα, τη ΑλΧάρκα, τη Φαράφρα και τη Σίβα, που την είχε ανακαλύψει ο Μέγας Αλέξανδρος.

Αποχαιρέτησα τη Σαχάρα με νοσταλγία και φτάσαμε στο Κάιρο. Δεν είναι δυνατόν να εξαντλήσεις την εκπληκτική αυτή πόλη των 16 εκατ. κατοίκων σε δύο μέρες και κάτι. Πάντως, επισκεφτήκαμε τις πυραμίδες και το αιγυπτιακό μουσείο. Πάνω απ' όλα, αξίζει ο περίπατος στο εσωτερικό της μεγάλης πυραμίδας του Χέοπος. Κατασκευή από άλλο πλανήτη ο τεράστιος διάδρομος που οδηγεί στην αίθουσα από γρανίτη, που περιέχει τη σαρκοφάγο του Χέοπος. **Πώς την έφτιαξαν, αλήθεια, 4.500 χρόνια πριν;**

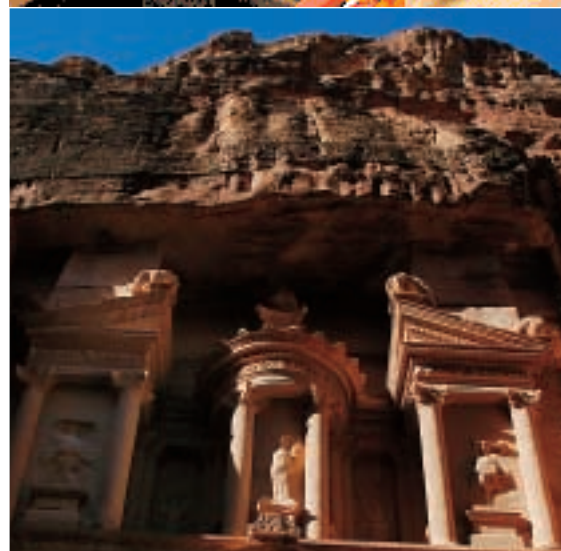
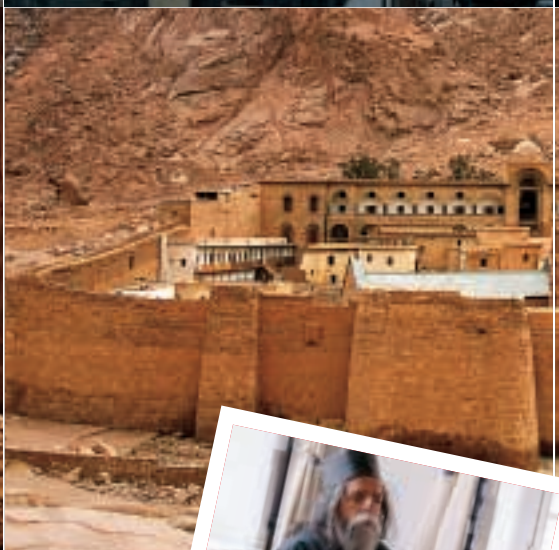
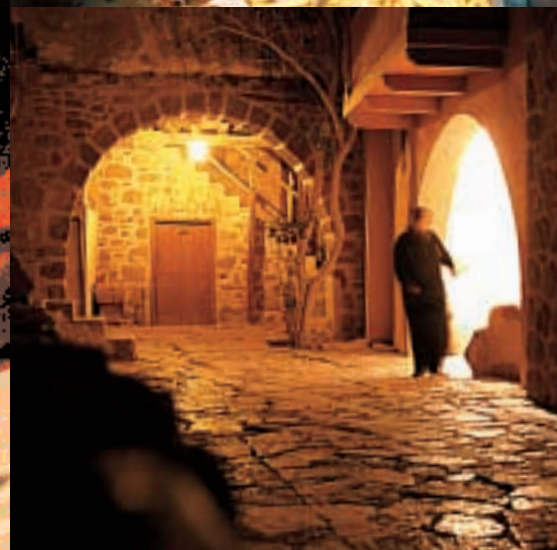
Στο Κάιρο η μεγάλη μας ανησυχία δεν είχε αρχαιολογικό, αλλά πρακτικό χαρακτήρα: Πώς θα διασχίζαμε τη Μεσόγειο; Είχαμε πληροφορίες ότι δεν υπήρχε από την Αίγυπτο πλοίο της γραμμής για την Ελλάδα ή την Ιταλία. Στην Αλεξάνδρεια μωριστήκαμε ύστερα από καιρό Μεσόγειο, αλλά έπρεπε να την εγκαταλείψουμε και πάλι. Πήραμε μια βαθιά ανάσα, πήγαμε στο Σινά και από εκεί περάσαμε στην Ιορδανία και τη Συρία.

Μετνευλογία των μοναχών

Μη μας ζητήσετε φωτογραφία με τα πλοία να περνούν από τη διώρυγα του Σουέζ, γιατί απλά δεν έχουμε. Χωρίς να το καταλάβουμε, μπήκαμε στη σήραγγα που οδηγεί προς τη χερσόνησο του Σινά, ενώ επικρατούσε αμμοθύελλα. Το Σινά είναι μια άλλη Αίγυπτος. Έρημος, με μνημειώδη ομορφιά, χάρη στους κατακόκκινους ορεινούς όγκους που φτάνουν μέχρι τη θάλασσα -την Ερυθρά Θάλασσα. Το περίεργο είναι ότι σ' αυτόν τον άγριο τόπο έχουν φτιαχτεί τα πιο τουριστικά θέρετρα της Αιγύπτου: η Χουργκάντα, το Σαρμ ελ Σέιχ, η Ντακάμπ, η Νουέιμα. Κορυφαίοι προορισμοί για καταδύσεις με μπουκάλι. Δεν είχαμε δίπλωμα PADI, ούτε διάθεση για μαθήματα με τέτοιες θερμοκρασίες, οπότε είπαμε να αποχαιρέτησουμε τη χώρα ύστερα από ένα προσκύνημα στη Μονή της Αγίας Αικατερίνης, η οποία βρίσκεται σε υψόμετρο 1.600 μ., κάτω ακριβώς από την κορυφή όπου, κατά τις γραφές, ο Θεός παρέδωσε τις δέκα εντολές στο Μωυσή. Η Μονή, που κατασκεύασε τον 4ο αιώνα μ.Χ. η Αγία Ελένη και επέκτεινε τον 6ο αιώνα ο Ιουστινιανός, παραμένει ζωντανή σήμερα, μιας και στο πέρασμα των αιώνων τη σεβάστηκαν όλοι οι κατακτητές του Σινά. Ακόμα και ο Μωάμεθ έβαλε την υπογραφή του για την προστασία της. Σήμερα ζουν εκεί 27 μοναχοί, μερικοί από τους οποίους αγγίζουν τα όρια της αγιότητας, παρά την τουριστική εκμετάλλευση του ιερού χώρου. Από τις 9 το πρωί επελαύνουν δεκάδες τουριστικά λεωφορεία (με ορθόδοξους Ρώσους, κυρίως) για να προσκυνήσουν. Μετά το μεσημέρι η Μονή επανέρχεται στους γαλίνιους ρυθμούς της. Για τους Έλληνες, η φιλοξενία των μοναχών είναι συγκινητική. Δεκτίκαμε την πρόσκλησή τους, και διανυκτερεύσαμε μαζί τους. Ήταν μια βραδιά που δε θα ξεχάσουμε ποτέ. Μας έδωσε κουράγιο για να συνεχίσουμε προς τη Μέση Ανατολή...

Φαραωνική γραφειοκρατία

Από την εποχή των Φαραώ πρέπει να κρατάει το γραφειοκρατικό σύστημα της Αιγύπτου - δεν εξηγείται αλλιώς. Η δαιδαλώδης διαδικασία που απαιτείται για να βάλεις το αυτοκίνητό σου στη χώρα πρέπει να αποτεθεί παγκόσμια αποκλειστικότητα. Αφού πληρώσεις στο τελωνείο παράβολο 65 ευρώ, για να σφραγίσουν το πολύπτυχο, σε στέλνουν στην Τροχαία, όπου πρέπει να συμπληρωθούν διάφορα χαρτιά και αποδείξεις. Μετά πρέπει να βρεις εμπειρογνώμονα για να ελέγξει αριθμό πηλασίου και κινητήρα, να τον επιστρέψεις στην Τροχαία, να πας στην κρατική ασφαλιστική εταιρεία για σφάλεια, να ξαναπάς στην Τροχαία, να βρουν ένα ζευγάρι πινακίδες και να πληρώσεις ένα χαμηλό παράβολο (6-7 ευρώ), για να τυπώσουν το αιγυπτιακό δίπλωμα οδήγησης. Σκεφτείτε ότι στις υπηρεσίες αυτές κανένας δε μιλάει αγγλικά, ενώ όλα τα έγγραφα που περνούν από τα χέρια σου είναι στα αραβικά. Ύστερα από αυτήν τη δοκιμασία, μπορείς πλέον να οδηγήσεις το αυτοκίνητό σου στην Αίγυπτο...

“ Η Μονή της Αγίας Αικατερίνης παραμένει ζωντανή σήμερα, μιας και στο πέρασμα των αιώνων τη σεβάστηκαν όλοι οι κατακτητές του Σινά, ”

